

vereeniging die belijdt, zijn. De vergadering — aldus Spr. — vermijde ook den schijn van kerkisme en dwinge andere groepen in liefde, zich ook met de V. U. in te laten. In dien geest dient Spr. een motie in, geheel los van de conclusies.

De heer Verhorst, van Middelburg, die van de oprichting der V. U. getuige was, vertolkte zijn groote sympathie voor deze stichting. Hij kan zich echter niet vereenigen met wat er thans staat te gebeuren. Hij ziet in deze beweging een wegen met tweeërlei weegsteen. De uitspraak dat kerkelijke beslissingen de V. U. niet juridisch binden, heeft Spr. verwonderd. Hij zou willen dat t.a.v. de juridische faculteit geen andere houding wordt aangenomen dan tegenover de theologische.

Ds. T. J. Hagen, van Delft, vroeg, of ook de mededeelingen van den voorzitter, die aan de inleiding-Ridderbos voorafgingen, in discussie konden komen.

De voorzitter beantwoordde bevestigend.

Ds. Hagen spreekt dan zijn waardeering uit voor het werk der Commissie en de verdediging door Prof. Ridderbos. Spr. vraagt waarom bij het omschrijven van het beginsel wel de Synode van Dordt van 1618/19, maar niet de Synode van diezelfde Kerk te Assen in 1926 kan worden genoemd? Is dat niet inconsequent? Als het één binden mag, mag ook het andere binden.

Voorts betoogt Spr. dat ons volk teleurgesteld blijft. Z.i. hadden de conclusies niet voorgelegd moeten worden aan alle hoogleeraren, maar aan de drie die zich aansloten bij een andere kerkengroep (Hersteld Verband). Ze kunnen het gedaan hebben op dogmatische gronden, dan zijn ze niet te handhaven; 't kan zijn op niet dogmatische gronden, maar dan moet met hen gesproken worden tot deze kwestie definitief is opgelost. Spr. wil nog niet voorstellen een commissie van enquête in te stellen, maar hij hoopt dat directeuren en curatoren zich zullen bezig houden met deze hoogleeraren, die het Geref. volk een slag in het aangezicht gegeven hebben.

Prof. Dr. A. A. van Schelven is van oordeel dat met de aan hoogleeraren gevraagde verklaring een onjuiste handeling gepleegd is. Hij heeft dan ook met nadruk tegen dat vragen geprotesteerd. Spr. is volkomen bereid om door het college van curatoren en directeuren zich aan den tand te laten voelen en wil aan een commissie van enquête alle verlangde bescheiden overleggen, maar dan dient men bepaald in overtreding te zijn en moet men reglementair behandeld worden, aangezien de hoogleeraren gebonden zijn aan de statuten, en het reglement geen te onderteekenen verklaring als nu gedaan is kent.

Hij waarschuwt er tegen, de V. U. geen kerkelijk karakter te geven. Hij kan er in komen dat men de betrokken hoogleeraren inconsequentie verwijt, maar ze moeten beoordeeld worden naar hun onderwijs.

De heer Koster (Amsterdam) komt er tegen op, dat Ds. Hagen